

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdaje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdaje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdaje 12.—
Za pol leta, četrti leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Lazen Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdaje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Budimpešta 7. Zbornica poslancev je nadaljevala razpravo o predlogu ministerskega predsednika barona Banffy-a glede dnevnega reda za bodočo sejo. Tekom razprave je izjavil posl. Horansky, da narodna stranka noče tirati obstrukcije, vendar pa ne pritrdi dnevnemu redu tako dolgo, dokler ne dobi od vlade zaželenih pojasnil. Razprava se bode nadaljevala v petek. Poslanec Visontai je interpeloval o predlogu ruskega carja in je vprašal ministerskega predsednika, da-li je isti pri volji delati na to, da bode naš urad za vnanje stvari prijazno podpiral ta velevažni predlog.

Dunaj 7. Danes je umrl v Ottenschlagnu grof Fran Falkenhayn, bivši podpredsednik gosposke zbornice in brat bivšega ministra za poljedelstvo. Pokojniku je bilo 71 let.

Gradec 7. Neko kmetico, ki je bila na potu v mesto, je podrl neki biciklist na tla tako nesrečno, da je revica umrla na lieu mesta.

Petrograd 7. Carica in car sta odšla včeraj iz Sevastapola v Livadijo.

Kijev 7. Zbor mestnih zastopnikov je sklenil, da v proslavo predloga carjevega, izdanega v interesu svetovnega miru od vseh vnanjih vlasti, predloži carju udanostno izjavo ter da ustanovi dve šoli v spomin na ta dogodek.

London 7. Govori se, da hoče Rusija predlagati, da bi se mirovna konferenca sešla v Moskvi.

Dunaj 7. Korespondenčna pisarna javlja iz Kaneje (Kreta), da je v spopadu med Turki in angleškimi vojaki padlo 1 častnik in 12 vojakov, ranjenih pa da je bilo 2 častnika in 40 vojakov.

Kaneja 7. Konečno se je vendar posrečilo ugasiti ogenj, toda konzulatna poslopja Nemčije,

Anglije in Združenih držav so pogorela popolnoma. Sedaj je mir.

Pariz 7. Bombardovanje Kandije od strani Angležev ni napravilo tu nikakega utisa, ker se pripoznava, da Angleži niso mogli postopati drugače, čim je bilo gotovo, da je umorjen angleški vicekonzul. Tudi Rusija ne stori brzkone ničesar ni proti Angliji ni proti Turčiji.

Carigrad 7. Na turškem dvoru je zavladala velika zmešnjava radi dogodkov na Kreti. Boje se, da bodo ti dogodki vlastim v pretvezo za bolj energično intervencijo na škodo Turčije.

Oeynhausena 7. Na svečanostnem obedu je izjavil cesar Viljelm, da se državnemu zboru v tem letu predloži zakon, po katerem bode kaznovan z ječo vsakdo, kateri bi hotel nemške, za delo voljne delavce ovirati na delu, ali jih celo hujskati na štrajk.

Pariz 7. Listi sodijo, da je ministerski svet sklenil v principu, da se uvede revizija procesa Dreyfus.

Madrid 7. Republikanski poslanci bodo zahtevali v zbornici, da se o načrtu zakona glede pooblaščenja za mirovna pogajanja razpravlja v javni seji. Ako ne bode vstreženo tej zahtevi se ne udeležijo posvetovanj.

Santander 7. Danes je dospel sem jeden parnik z 2400 španskimi vojaki. Mej vožnjo se je pripetilo 70 slučajev smrti. Po prihodu je zopet umrlo 6 mož v lazaretu.

Atene 8. Turki v Kandiji so včeraj zopet napadli, ali odbiti so bili takoj po streljanju iz topov na angleških ladjah. Tu bivajoči Krečani so dobili poročila, da je jeden del mesta Kandija uničen. Položenje je jako kritično, strah splošen. V Kandijo je došlo italijanskih, francoskih in ruskih ladij.

petka po večerji me je pozval oni Italijan — oni Cipriano — morda ga poznate — v svojo celico, ko je bil naš gost že osmi dan. Na ta pisma! mi je rekel, to ponesi očetu Viktoriju, dan prej, nego se dvigne tja Rabatina vojska, ker Senjane čaka veliko zlo, naj se čuvajo. Jaz pojdem k generalu Lenkoviču v Ljubljano in k nadvojvodi v Gradec, pa dotlej se ne vzdigne vojska, ali vsejedno pazi, za večjo gotovost vzemi ta list. To mi je rekel drugikrat, ko sem ga spremil do samostanskih vrat. Ali ko sem odšel zjutraj na Reko, pravili so mi, da je odšel Rabata in njegova vojska pred zoro. Vidiš, sem rekel, Cipriano se je kruto prevaril v računu; Jeronim osedlaj konja pa odjezdi v Senj. Pismo sem zašil v podstavo svojega klobuka, a gvardijan, vedé dobro za vse, mi reče: Jeronim, tebi in lakek bodi, kakor po velikem postu. Jaz odhitim in srečno prispem do Hreljina. Tam nekje ob cesti stoji osamljena kréma. Slišal sem od tam mnogo hrupa, zato sem spodbodel konja. Mirno sem bil prešel mimo Rabatinih konjikov in pešcev — no, to so bili Karlovčani, in ko so me lepo vprašali: Kam, sveti oče? odgovoril sem jim: Idem v Novi k belim bratom! pa z Bogom! Ali sedaj ni šlo tako gladko. Bal sem se tudi. Pred hišo sem videl naslonjenih pušk nemških mušketirjev. Zamežal sem, prekrizal se in spodbodel konja. No, komaj sem zapustil krémo, čuj, za menoj se je dvignil hrup! Stoj, kučmar in stoj kučmar! Jedva sem dihal, ali moj konj je letel kakor vrag.

Dunaj 7. „Neues Wiener Tagblatt“ javlja, da se je italijanski poslanik grof Nigro podal v Weggis v Švico, kjer se snide z italijanskim ministrom za vnanje stvari in drugimi italijanskimi poslaniki. Poročevali se bodo o predlogu carjevem in o dogodkih v Parizu.

London 9. Za krščane v Kandiji se je bati najhujega. Od tisoč krščanov je rešenih samo 250. Izkreevanje mornarjev je jako težavno radi viharnega morja. Mohamedani so oplenili Kandijo.

Kaneja 9. Angleški poveljnik v Kandiji je sporočil, da bode bombardoval mesto, ako se ponovi napad. Ustaši so napadli turško vojsko, postavljajo kordon v Kaneji. Guverner je prosil admirale nujno, naj odrede potrebno.

London 9. Uradna brzojavka Kitchener-paše iz Omdurmana javlja, da je 100 mezeg kalifa padlo v roke Angležem. Častniki, ki so šteli trupla padlih dervišev, poročajo, da je ukupno število mrtvih 1800, ranjenih pa 16000. Poleg tega je ob vzetju Omdurmana padlo 3—400 dervišev, dočim je bilo ujetih 3—4000.

Carigrad 9. Glasom poročila generalnega guvernerja s Krete, uporabljajo turški vojaki vso silo, da bi udušili nemire. Konzuli se nahajajo na vojnih ladjah. Tudi krščane se je spravilo na vojne ladje. Sedaj je zasidranih 10 vojnih ladij. Škoda, provzročena po požaru, se ne da proračuniti.

Ali združenje s Trstom?

I.

O tem važnem vprašanju se je bil nedavno oglašil zagrebški „Obzor“ in je s tem sprožil precej živahno razpravo po več listih. Tako smo se tudi mi oglasili parkrat. Sosebno pa se člankar

Ozrl sem se nekoliko. Mušketirji so leteli za menoj, naprej neki pijanee, majhen, črno oblečen stotnik. Držite furja! je kričal pijanee, držite furja! je vpil oni mali, ki je slednjič tudi zajahal svojega konja. Jaz sem prispel na strmo, ozko pot ob prepadu, a gonja za hrbtom! Z Bogom, Jeronim, sem si mislil. V tem trenutku se je izpodtaknilo, na mojo srečo, pijanemu mušketirju, a on, kakor je bil dolg in širok, se je zvalil na zemljo. Gruča se je ustavila nekoliko, majhnemu častniku se je vspel konj od velikega hrupa, a jaz sem zgrabil samokres, pue! konj malega črneča se je zvalil na zemljo, a jaz sem bežal in bežal! Moj Bog, nikdar nisem tako bežal, kakor hitro pa sem krenil na prvi hribček, popihnila je burja in mi je odnesla klobuk brez sledu, a z njim, žalibog, tudi pismo. Mušketirji so kričali še nekaj časa za menoj, ali jaz sem jim lepo vbežal in tukaj sem!

„Oh nesrečnik! Kaj je bilo v pismu?“ ga je vprašal gvardijan.

„Ne vem, oče, ali vsekakor hudo za vse.“

V tem je planil v sobo grajščak Hreljanovič, „Gospoda!“ je zavpil brez sape, „beneške galije se primičejo senjski luki. Kapitan Barbo! od Rabatine vojske je prišel dragonec in Vam je donesel list.“

„O Bog! reši nas zlega!“ je prekrizal gvardijan roke. (Pride še.)

PODLISTEK.

30

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. S. Cvetkov.

»Kam si se namenil, Jurij?«
»Do Vas, knez, in do Klarice.«
»Pusti Klarico sedaj! Pojdi z menoj! Čemu se vlačiš po ulicah toliko ljudi?«
»Hudi glasovi, knez! Rabata gre.«
»Kdo pravi to?«
»Vojvoda Marko Marglitič je prišel iz Ledenice in pripoveduje, da so videli njegovi ljudje pri Novem nemške pešce. A tudi po morju plove, pravi, silna vojska.«

»Pojdimo brže!« je odvrnil knez, »glej, pri samostanu smo!«

Ko sta vstopila v sobo gvardijana Viktorja, sta našla mnogo mestnih svetovaleev, vojvodo Orloviča in kapitana Barbota. Sredi sobe je sedel na stolici raztrgan, prašen, bled trsatski brat Jeronim, ki je komaj dihal.

»Govori, Jeronim!« mu je položil gvardijan roko na ramo, ne pozdravivši prišlece, »govori, kako je bilo?«

Brat je stisnil oči, vzdihnil in spregovoril:

»Zlo, grozno zlo, oče gvardijan! Duša mi je bila na jeziku, a življenje na tanki niti. Zadnjega

»Naše Sloge« ni strinjal »z Obzorom«. Člankar naše tržaške tovarišice je dokazoval tehtnimi razlogi in dobro premišljeno besedo, da si mi ne moremo želeli združenja **samo** Istre »Trstom».

V predzadnji številki »Naše Sloge« se isti člankar znopet povrača k temu predmetu in podkrepilja znovilo svoje nazore v tem pogledu. Njega izvajanja so tako zanimiva in utemeljena, da se jih moramo spomniti na tem mestu. Gospodu člankarju gre hvala tembolj, ker je ob tej priliki ne le izrekel odločno in že davno potrebno besedo gospodi na Hrvatskem in (dasi nehoté) tudi gospodi na Slovenskem, ampak da je istotako odločno zavrnil izvestne kroge v Zagrebu, ki so njegovo stvarno in dobrohotno polemiko z »Obzorom« hoteli zlorabiti v — nečiste namene. Glasilo takozvanih »čistih« ali Frankoveev v Zagrebu (katere bi mi nazvali nihiliste med avstrijskimi Slovani) je namreč poskušalo zagrešiti tako zlorabo.

Člankar v »Naši Slogi« izjavlja namreč: »Tako moramo povdariti tudi to, da so nas neke listi zlorabile v svoje nečiste svrhe, hoteče kovati kapital iz našega članka za svoje neumestne napade na neko izvestno stranko, dočim ti napadi prihajajo v prid samo protivnikom hrvatskega, ter so žalostna slika zaslega domoljubja, tako, da je človek skoro prisiljen misliti na neko tajno zvezo s protislovenskimi življi med hrvatskim narodom«.

Potrebna beseda je bila to. Zlat nauk. In morda v nobenem drugem narodu se ne greši toliko zoper ta nauk, kakor ravno med nami Hrvati in Slovenci — zoper nauk, da se velika, življenska vprašanja naroda smejo razpravljati le se stališča stvari in nikdar se stališča strankarske koristi, ali celó osebne ambicije ali mržnje. Povsem prav opaža člankar »Sloge«: »Bedasto je in preko mere nepatrijotično, da hrvatske novine polnijo svoje predale neplodnimi polemikami, zlobnimi napadi, sumničanjem in žaljenjem, vrtečim se vedno okoli osebnosti in strankarstva. Tudi to ni prav, da se neprestano vodi prepir o veljavnosti kake ideje, o točnosti bodi katerega programa, dočim ostaja na strani glavno: poučevanje ljudstva, širjenje zavesti in morale, povspenjanje gospodarstva, povzdiganje poljedelstva in obrti, in vse drugo, kar bi moglo preporoditi narod, in sicer v prvi vrsti nižje sloje ljudstva, duševno in materialno. Za nas torej ni polemika, namreč taka polemika ne, kakoršno vodijo med seboj novine v Banovini, kjer se večinoma vse vrti okoli besed, okoli osebnosti ali strankarstva, okoli oblik, a stvar sama se pušča iz vida«.

Samo zlato zrnje. Da nismo čitali tega v hrvatskem listu, da ni člankar izrečno govoril o Banovini in o hrvatskih novinah, menili bi, da živi kje na Slovenskem, da govori o slovenskih odnosih, da se srdi na slovenski način polemizovanja ter da se togoti na — shod slovenskih visokošolcev ter na vse ono, kar je bilo v zvezi z njim in kar je sledilo istemu!

Trpka beseda nam sili v pero. Da je bil člankar »Naše Sloge« na shodu slovenskih visokošolcev v Ljubljani in da je pozneje čital slovenske novine, vskliknil bi bil gotovo: Tout comme chez nous! V središču so zvenele fanfare v veselem boju »za načela«, okoli in okoli osrednje pokrajine pa žaluje narod, ker vidi, da mu v središču ne privoščajo onega, kar ga **jedino** more rešiti — zloznega dela.

Živela »načela« — če tudi na račun ekzistence naroda! Živela »načela« — siromašni, toda za narodno skupnost prevažni odlomki naroda pa pomagajte si sami! In če podležete v tem boju, kaj de to?! Koga hočete dolžiti?! Nikogar! Saj oni, ki bi bili mogli pomagati, so imeli važnejega posla: boriti se so morali za »načela« in za programe. A kako drugače naj se ovekoveči naš narod, in če tudi le kakor kaka redkost, posebnost, zanimivost za bodoče zgodovinarje v kakem — arhivu ali muzeju!!

Slavnost na Proseku.

(Dalje.)

Tako se godi človeku, ako mu preveč misli roji po glavi in se mu preintezivno valovi čustvovanje, da večasih ne pripoveduje prav onega, ki se mu je najgloblje utisnilo v dušo in v spomin. Tako

se je dogodilo tudi meni zadajš, ko sem opisoval vsprejem pod slavolokom. Vsega sem omenjal, samo — najlepšega ne. Nič nisem omenjal duhtečega eveta — mladih lie, eveta proseških deklic, lepe čete rodoljubkinj, ki so stale pred slavolokom v divnih narodnih nošah, v narodnih trakovih in z jerbaščki v narodnih barvah, polnimi šopkov od duhtečih tuberoz. In ti duhteči darovi so bili namenjeni nam — roke slovenski čutečega dekleta — kje ti je vrstnica, o slovensko dekle! — so odičile z evetjem — slovenska prsa. Kakov simbol pobratimstva! Hvala ti, o »evet deklet«!

Sprevod se je torej pomikal od slavoloka na kraj koncerta, v gostilno Balančovo. Tu smo se oddahnili malo, a poročevalce je dobil prilike, da si ogleda nekoliko vso zbrano družbo. Kolikor je mogel konstatovati v naglici, bila so že pred deseto uro zjutraj zastopana po deputacijah nastopna društva: »Tržaški Sokol«, »Delalsko podporno društvo«, »Trž. podporno in bralno društvo«, »Slov. pevsko društvo«, pevsko društvo »Kolo«, »Adrija« iz Barkovelj, »Zvon« z Opčin, »Danica« s Kontovelja, »Slovanska čitalnica« iz Trsta, »Slovan« iz Padrič, »Lipa« iz Bazovice, »Nabrežina« iz Nabrežine, »Skala« iz sv. Križa, »Slava« od sv. Marije Magdalene spoduje, »Vodnik« iz Doline, pevsko in bralno društvo iz Lonjerja in »Hajdrih«.

Prvačeni se bližajo! Ta vsklik nas je spravil vse po koneu. Kar v masah smo hiteli pred vas, da vsprejememo mile goste. Vem, da govorim vsem domačinom iz srea, ako rečem, da je prav teh gostov prihod vzbudil veliko veselje v vseh, zlasti pa se jih je razveselil »Tržaški Sokol«. Došli so vrli »Sokoli« iz Prvačine — same lepe, vrle prikazni, simpatičnim starostu bratom Mozetičem na čelu — a vse čakajoče občinstvo jim je nudilo nasproti svoje roke in svoja — srea. Navdušeni »živio« in krepki, bratski »Nazdar-klic« so jim doneli v pozdrav. Sokoli iz Prvačine! Nisem pooblaščen, da bi vam v imenu prirediteljev slavnosti izrekal zahvalo, a toliko vem, da smem: v imenu »Tržaškega Sokola« vas zagotavljam, da ste nas uprav osrečili svojim prihodom in da ste še bolj utrdili — ako je sploh bilo možno to — bratsko vez, ki nas spaja vseh, ki smo prisegli zvestobo divni sokolski ideji, ideji pobratimstva, odločnosti, moralne in telesne jakosti! V posvedočenje tega pobratimstva vam kličem še enkrat naš »Na zdar!«

Za mnogo narasli sprevod se je povrnil na dvorišče g. Balanča ob navdušenem vsklikanju in igranju vrle prvaške godbe. Toda malo nam je bilo odmora! Kajti skoro smo se morali razvrstiti zopet, da poletimo nasproti napovedanim gostom iz središča Slovenije. Njih, njih smo hoteli počastiti še posebno pristrčno, ker smo hoteli posvedočiti, kako v nas negujemo idejo narodne vseukupnosti. Šli smo, godba je svirala, zastave so plapolale — došli vlak je odžvižgal zopet, a nam je ostala le zavest, da se je zopet zagrešila — recimo tako, da ne bode prehudo — neumevna »zamuda« — — — toda: Schwamm drüber. Prevzradošeni smo bili, prevzvišeni so nam bili trenotki — v naših sreih ni bilo prostora za nevoljo.

Kmalu smo bili zopet na svojem zbirališču. — Skrajni čas je bil, da smo se razvrstili v vsprod in pripravili za slovesno pot — v cerkev, da izprosimo od Vsevečnega božjega varstva novemu znaku narodnega razvijanja in povspenjanja.

Sedaj je bil sprevod že naravnost impozanten. Na čelu dolge vrste deklet v prelepih okoličanskih nošah, potem četa »Sokolov«, vihrajoče zastave, pokanje topičev, zvoki vesele sokolske koračnice, dolge vrste množice iz vseh slojev naroda, deputacije društev svojimi znaki — — tako smo korakali v hram božji. Cerkev se je napolnila hipoma. Deputacijam so se rezervirali prostori v klopih po cerkvi, a gori pred oltarjem je bilo prirejeno častno mesto za kumico, preblagorodno gospo Felicito Goriupovo, ugledno soprogo uglednega soproga, ter za družici, dekleti Špangerjeva in Bukovčeva. Od glavnih vrat pa gori do pred oltarja, kjer so zastavonoše ponosno držali svoje prapore, so priredila dekleta v narodnih nošah špalir, a te pisane vrste so bile obrobljene — rudečimi srjcammi Sokolov. Prekrasen prizor! Ko je bilo vse urejeno, došlo se po cerkvi kumica in družici, prave ob boku časten mož, ljubljén mož, v borbi za narodna prava osivel mož, mož odlikovan od nositelja krone — naš Ivan Nabergoj. Nekaj se

je zganilo po cerkvi kakor lahan odmev gānotja sre. Nepozaben trenotek!

Peto sveto mašo je daroval preč. g. župnik Martelane, a društvo »Hajdrih« je pelo divno.

Slava Bogu! Naša srea so se dvigala k Onemu, ki določa usodo narodov. V Njem je naša nada. On gotovo ne zapusti naroda trpinov. Kolika tolažba vsem, ki vstrepečejo in trpe za bodočnost tega naroda! (Pride še.)

Politični pregled.

K položaju. Poljski list »Gazeta Narodowa« objavlja dopis iz parlamentarnih krogov, v katerem dopisnik zvrča na vlade, ki so sledile jedna drugi, krivdo na sedanjem obupnem položaju v Avstriji. Nasprotniki obstrukcije — tako meni rečeni list — so pripravljeni v vsako žrtev v ta namen, da bi se ustanovili normalni odnosi, da bi se rešil parlamentarizem in da bi se občuvala avtoriteta vlade — ali kako zahvalo imajo za to?!

Prihajala in odhajala je vlada za vlado in vsaka je delala poklone pred — uporno obstrukcijo, ne da bi bila imela toliko srčnosti, da bi se definitivno oprla na večino parlamenta ter da bi poslednji privoščala ne pol, ampak popolno podporo, kakor bi bila to dolžnost vsaki vladi, ki se imenuje konstitucionalno. Namesto tega se izdajajo vedno nova povabila na pogajanja, o katerih se ve že v naprej, da ne dovedejo do ničesar. Vlada naj torej pokaže s kakim činom, da-li ima potrebne srčnosti za odločilni boj proti brerobzirni obstrukciji in da-li misli dajati brezpogojno podporo nasprotnikom obstrukcije, ali pa hoče zopet prositi isto za popustljivost ter jo vspodbuditi tako do še večih nasilstev. Ali tako — ali tako«.

Tudi mi smo tega menenja, da je poljski ilit tu položil prst na odprto rano. Le po omahljivosti vlad moglo je priti do take zmešnjave. Kapitalni greh je storil grof Badeni, ko se je branil naravne večine in je po vsej sili hotel imeti svojo umetno sestavljeno večino z liberalno primesjo, in se tudi potem še, ko se je ustvarila trdna večina zoper njegovo voljo, ni hotel opreti na isto. Grof Badeni je začel in tudi druge vlade za njim nikakor niso hotele vladati — parlamentarno. Posledica je bila, da so vlade jedne odbijale od sebe, a drugih niso pridobivale. Jednim, ki so imeli najboljšo voljo, sta upadala srčnost in veselje do boja, a drugi, ki so hoteli splošne zmešnjave, pa so postajali pogumnejši od dne do dne. Tako je prišlo tako daleč, da nekoliko teroristov in kričačev strahujejo sedaj vse nemško javno menenje in ves — parlament. Za nas vsaj je gotova stvar, da mnogokateri današnjih obstrukcijonistov ne bi bil več obstrukcijonist, ako ne bi bile vlade kazale, da se one same boje obstrukcije.

Sedaj imajo vlade žalostno dejstvo, da je saniranje odnosajev možno le na — podrtinali dose-danega parlamentarizma.

Zoper poljske frondérje, ki pokladajo svoje mine v »Przeglada« in »Slovo polskie«, piše organ poljskega kluba, »Czas«, jako odločno. Pravi namreč, da se ne posreči vzbuditi menenja, dakor da bi Poljaki delali na premembo sedanje politiške konstelacije in da bi iskali novih parlamentarnih zvez. Vse to ne premeni vedenja Poljakov v zbornici niti za en las in tudi ne bode vplivalo na izjave onih poljskih listov, ki se bolj zanimajo za bodočnost dežele, nego za važno vprašanje, kako dolgo še bode pisarna državnega zbora izplačevala poslancem dijete za njih — nedelovanje.

Na Kreti je postalo položeno jako ozbiljno. Sedaj se vrste poboji med Turki in ustaši in tudi angleški vojaki so morali poseči vmes. Turški prebivalci so tako fanatizovani, da morajo krščanski prebivalci bežati iz Kandije. Celo vsa družina načelnika angleškega brzojavnega urada je ranjena in veliko poslopij v Kandiji je žrtev plamena. In to vse zato, ker se Turčija noče pokoriti vlastim, a poslednje le ne morejo najti dovoljno srčnosti, da bi odločilnim udarcem uničile turško trmo. Iz Carigrada brzojavljajo sicer v svet, da se turško vojaštvo trudi, da bi napravilo mir, a mi smo uverjeni, da je to vojaštvo, dokler ga bode kaj na Kreti, le v vspodbujajo turškemu fanatizmu. Za božjo voljo, naj bi dali enkrat upravo otoka v roke krščanskega guvernerja, da bode konec mesarjenja, ki je na sramoto Evropi.

Domače vesti.

Prof. Jensen v Ljubljani. Slavní švedski pisatelj Jensen se je mudil te dni v Ljubljani. Jensen je preložil več biserov hrvatske, češke in slovenske književnosti, med temi nekaj Prešernovih sonetov.

Moderna civilizacija. V »Laboratoriu« čitamo in objavljamo brez komentarja: »Stvar se je dogodila včeraj v kopelji »Excelsior« v Barkovljah. Ob 11. uri 30 min. je vstopil gospod svet. Dollenz. Kakor da bi bilo to dejstvo kakov nenavaden in nečuvven dogodek, uprizorili so nekateri kopajoči se (recimo tako) prve vrste, neke vrste sovražno demonstracijo, sestoječo v žvižganju in klicih »fora«.

Gospod Dollenz je imel — naravno — toliko duha, da se ni brigal za to demonstracijo, primerno stopinji kulture dotičnih vrlih mladeničev, ter je mirno šel v kopelj, neneč se za to, če bi tudi to nedolžno početje imelo pretrsti živce označenim uprizoriteljem onega demonstrativnega prizora — uprizoriteljem, ki so se — nekoliko razjunačeni vsled hladnokrvnosti predmeta tako redkega, kakor je bil njim gospod Dollenz — previdno umaknili v primerno distanco, omejujé se le na to, da so ga vsako toliko nadlegovali s tem, da so junaki pljuskali vodo nanj.

Srčnost se jim je povrnila še le pozneje, po 15 minutah, ko se je namreč g. Dollenz, dovršivši kopelj, pripravljaj, da ostavi kopelj.

Demonstracija . . . kulture je postajala sijajna kolikor le možno. Dovolj bodi, ako povemo, da so se nekateri teh junakov povzpeli do vzvišenosti . . . da so jeli metati v poštovanega Dollenza — pesti blata, ki mu je pokvarilo vso obleko!!! In to mej pravo povodnjijo surovega žaljenja in takih besed samotilk, da bi morali misliti, da so dotični golobradei zbor starih in konsumiranih voditelje — izvestnih hiš svobodne ljubezni.

Ta vspodbudni in poučevalni prizor je vzbudil nevoljo nekaterih navzočih gospodov, ki so ostrimi in gorečimi besedami obsojali te pobalinske izgrede — a dečki, ne mené se za to, so na dalje dajali od sebe te sijajni pojave, dokler ni g. Dollenz odšel.

Lepo, izbornó! Junaki, ki so sestavljali ta lepi prizor, morejo biti ponosni na svojo podjetje, res dostojno kulturnega in civilizovanega mesta, dostojno naših časov.

In ko jih bomo videli v orjaških kravatah, kakó opravljajo svoj posel ob stebričih na Corsu ter zbirajo vse svoje intelektualne vrline v to svrhu, da jih kaka šivankarica ne bode smatrala za pokveke, pozdravljali jih bodemo spoštljivo kakor bodoče Cezare uma, nado domovine, katera poslednja zaupljivo poverja svojo usodo tem orjakom inteligence in kulture.

Besede »Laboratoriu« res ne trebajo komentarja. Mi bi si dovolili le jedno vprašanje in jeden vsklik. Vprašanje: in varstvena oblast?! A vsklik: — — — pfuj!

Prva italijanska propoved v Barkovljah se je torej vršila na dan 8. septembra 1898., na praznik rojstva Device Marije. Prva propoved!! Izpolnjena je želja italianissimov, rudečkarjev, framazonov in Židov. Mi smo pričakovali za gotovo, da Italijani napnejo vse sile, da privabijo svojih od vseh strani, da bi vsaj o prvi propovedi in vsaj navidezno opravičili zahtevo svojo po italijanski propovedi v Barkovljah, oziroma dotično odredbo škofijskega ordinarijata. Ali varali smo se. Italijanaši se že čutijo tako varne v sedlu svoje vse-možnosti, da se jim niti to ne vidi potrebno, da bi varovali vsaj videz. Prav kakor v zasmeh mehkeemu škofijskemu ordinarijatu ni bilo skoro nikogar k italijanski propovedi. V cerkvi je bilo ob začetku propovedi nekaj domačinov, ki so prišli iz zgolj radovednosti, ki so pa takoj zbežali iz cerkve; potem je bil v cerkvi oni Cesare z rodbino, katerega nismo še nikdar videli v cerkvi in ki o vsaki cerkveni slavnosti hermetično zapira svoja okna, o katerem je torej gotovo, da ni prišel v cerkev častit Boga, ampak le slaviti zmago italijanstva; dalje je bil v cerkvi Žid Naschitz in konečno par Tržančanov, ki so sedaj na letovišču v Barkovljah.

To je bilo torej vse; to so tisti italijanski verniki, radi katerih je velečastiti škofijski ordinarijat, seveda pro bono pacis, zopet užalil verno slovensko ljudstvo. Kako se vse uresničuje, kar

smo prorokovali! Gospodje so se z odpravo slovenskih propovedi pri sv. Justu spustili na visečo ravan, a sedaj se ne morejo ustaviti. O da, tudi politiška fizika ima svoje trdne zakone.

Slovenske krčmarje po Trstu in okolici opozarjamo, da naj se ne dajo motiti od nikogar — tudi če bi prišel k njim neki znani slovenski krčmar, ki se je (ne vemo, iz kakih vzrokov) postavil kakor agitator v službo nasprotne stranke velikih krčmarjev in hotelijerjev — ter naj se držijo sklepov zadnjega posvetovanja ter naj volijo le dotične določene kandidate v načelstvo krčmarske zadruga, kajti le tako morejo slovenski krčmarji priti do enakopravnosti in enakoveljavnosti v zadrugi.

Goriške vesti. V Gorici ne prezira Slovencev samo magistrat, ampak tudi e. kr. okrajno glavarstvo. Ono je nabilo odlok šte. 11827 z dne 28. m. m., v katerem je govora o trtni uši v Solkanu in v Mirnu, torej v dveh slovenskih občinah, a odlok se glasi vendar samo v blaženi italijansčini. To je dokaz, da se na e. kr. okrajnem goriškem še vedno ne smatra slovenski jezik ravnopravnim z italijanskemu. Kako dolgo bo trajalo še to preziranje Slovencev za Goriškem? — Laška šola v Podgori se mora opustiti, ker ima premalo število otrok. Lahki kriče, da bodo morali sedaj njih otroci iz Podgore hoditi v Ločnik v šolo ob vročini, ob vetru, ob dežju itd. Toda na lopovščine, katere so uganjali v Gorici s slovensko šolo, seveda ne pomislijo. Takrat so namreč določili poslopje za slovensko šolo tam izven mesta, pa niso mislili na dež, slabo vreme solnce itd., ko bi morala slovenska deca hoditi v šolo tako dolgo pot! (In v Trstu? Mar jim ni glavni vzrok za brutalno odrekanje jedne borne slovenske šole za stotine in stotine naših otrok ravno izgovor, da je po okolici dovolj slovenskih šol?! A kaj je pot po ravnem iz Podgore v Ločnik v primeri s strmo potjo iz Trsta v Bazovico, Trebče, Opčine, Prosek in Kriz?! Dragi Italijani, ne pozabite nikar, da kar vas boli, tudi Slovence ne de dobro. Uvažujte to, sicer bode bolelo tudi vas, ako se na vseh straneh jame izvajati načelo zob za zob!! Ured. »Edinosti«).

Nekoliko predober Italijanom je slovenski e. k. okrajni šolski svet goriški. Ko se je morala zapreti italijanska šola podgorska, je takoj pohitel odškodovati Italijane s tem, da je razširil italijansko šolo v Ločniku v 5-razrednico, češ, da bodo tje hodili tudi italijanski otroci iz Podgore. Toda italijanski otroci iz Podgore nočejo v Ločnik, pač pa lovijo sedaj italijanaši v Ločniku na škandalozne načine otroke iz slovenske šole v Ločniku v svojo šolo, da bi napolnili svoj 5. prazni razred. Čuje se, da je letos kakih 20 učencev izostalo in da so menda vpisani v laško šolo. Slovenska popustljivost je znana v obče, toda v tem slučaju bi menda ne bilo treba iti Italijanom tako brzo na roke in s tem delati nevarnost naši slovenski šoli.

Veliki narodni slavnosti, ki jo priredi prihodnjo nedeljo odsek gospodarskega društva pri sv. Ivanu, bode nastopni vspeh: 1. Jenko: »Naprejs«, godba. 2. Eisenhuth: »Krasni spole«, zbor. 3. Dr. Mencinger: »Slavnostna beseda«, deklamuje gospica Pavla Vatovec. 4. Haydn: »Cesarska pesem«, godba. 5. Brajša: »Istrskim Sokolom«, zbor. 5. * Šaljiv četverspev se spremljevanjem glasovirja, izvršujejo Barkovljanski diletantje. 7. Fr. Majcen: »Pozdrav Gorenjski«, godba. 8. S. Vilhar: »Spjeto«, zbor. 9. Zajc: »U boj«, godba. 10. * »Ali me nihče ne pozna?«, veselo-igra v enem dejanju, izvršuje odsek pev. društva »Slava«. 11. Ples do polunoči.

Sodelovali bodo slavno pev. društvo »Slava« od sv. Marije Magdalene spodnje, barkovljanski diletantje in domača godba.

V slučaju slabega vremena se veselica prenese na prihodnjo nedeljo.

Pevsko društvo »Slava« od sv. M. Magd. spodnje priredi svojo veselico dne 25. t. m. na dvorišči krčme konsumnega društva pri sv. Ani. Program priobčimo prihodnjič.

Odbor »Bralnega društva« v Vel. Žabljah pozivlja vse častite društvenike na občni zbor, ki bode v nedeljo dne 11. septembra 1898. ob 3 uri popoldne v bralnej sobi s sledečim dnevnim redom: Govor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju minolega leta. 3. Poročilo bla-

gajnikovo. 4. Volitev dveh pregledovalcev računov. 5. Volitev odbora. 6. Posamični predlogi.

Ustanovljenje brzojavne postaje v Dornbergu. Dne 7. septembra se je odprla v Dornbergu, političnem okraju goriškem, nova brzojavna postaja z omejeno dnevno službo, združena s tamošnjim poštnim uradom.

Ustanovljenje brzojavne postaje v Rihenbergu. Dne 7. septembra se je odprla v Rihenbergu, političnem okraju goriškem, nova brzojavna postaja z omejeno dnevno službo združena s tamošnjim poštnim uradom.

Iz Podmelea na Tolminkem nam pišejo: Tudi Podmele se je hotel udeležiti slavnosti, ki se prirejajo širom Slovenije v proslavo Njeg. Velič., cesarja Frana Josipa I. — Vrla »Kmetiška čitalnica« je pokazala dne 4. septembra, kaj premore požrtvovalnost in dobra volja: vspeh je bil sijajen, napredek v tamburanji in petji velik, deklamacija in govor izvrstna, igra »Ponesrečena skušnja« vsem v veselje in zadovoljnost.

Prav iz srea čestitamo toliko pevcem kolikor tamburašem podmelčkim ter jim kličemo! Tako naprej!

Potres. Iz Komende, Vodice, Tunjice pri Kamniku in Dola na Kranjskem se poroča, da je bil dne 7. t. m. ob 1. uri in 42 minut po noči močan potres, spremljevan podzemskim bobnenjem.

Umrljivost v Trstu. Od nedelje dne 28. avgusta do, včevši soboto, 3. septembra, umrlo je 39 možkih in 38 ženskih, skupno 77 oseb. Lansko leto je umrlo ta teden 63 oseb. Doba umrlih je bila: 33 do 1 leta, 8 do 5 let, 9 do 20 let, 5 do 30 let, 5 do 40 let, 6 do 60 let, 8 do 80 let, 3 čez 80 let. Povprečno znaša umrljivost ta teden 24.2 od tisoč. Vzrok smrti ta teden je bila najčese sušica in sicer v 12, bolezní v sapnikih v 9, vnetje v čevih v 7 slučajih.

Nesreča. Včeraj zjutraj se je vozil železniški služabnik Ivan Steker z ženo in 5 otročiči z Opčin doli. Nesreča je hotela, da se je utrgala zavora. Voz je jel dirjati tako silno, da ga konj ni mogel pridržavati. Voz je pritiskal na konja tako, da ga je podrl na tla, a s konjem se je preobrnil tudi voz. Steker je prišel pod konja, ostali so odleteli na stran. Na srečo je prišla mimo kočija, v kateri se je vozil neki zdravnik, ki je podelil ponesrečenim prvo pomoč in jim odstopil svojo kočijo. Mož, žena in 3 otroci so ranjeni več ali manj, ali na srečo, nobeden nevarno.

Movi družbi tatov je došlo na sled tukajšnje redarstvo. V zadnji čas so se namreč jako množile tatvine zlasti na javnih trgih, a tako spretno, da ni bilo sledu o tatovih. Slednjič je policija poizvedela, da je to družba samih dečakov, ki spijo po barkah. Včeraj je zasledovalo nekoliko te tičke, a na večer je zalotila kar celo družbo na pomolu »del sale«. Agent redarstva je zaprl nekoliko njih. Vsi so v dobi med 14 in 18 letom, a nekateri teh dečkov imajo že več tatvin na svoji vesti. Načelnik tej družbi je imel naslov »maestro«. Ta je vsak dan dajal odredbe za »delo«. Sam pa je samo nadzoroval. Če je kateri člen hotel kaj potajiti, ga je »maestro« kar s palico namlatil. »Maestro« je včeraj srečno odnesel pete, toda oblast mu je menda že za petami.

Ranjena brata. Brata 18-letni Peter in 20-letni Ivan Jelušič sta došla nočjo po noči na zdravniško postajo — oba pobita. Pripovedovala sta, da sta hotela iti domov, a se ju na potu napadle 4 osebe, oborožene kamenjem. Spoznala da sta v njih — politične nasprotnike!!

Če je bilo res prav tako!

Nesreča. 27-letna Marija Strauss, dekla pri g. Diglesu ulica Cologna Mondo Nuovo, padla je danes ob 10 uri zjutraj z II. nadstropja. Zlomila si je obe roki ter bila prenešana v bolnico. Dogodek se je naznanil komisarijatu v ulici Scussa. Policijski oficijal g. Hassek se je podal takoj na lice mesta. Želeti je, da se razjasni, koga zadevje krivda na tem nesrečnem dogodku.

Koledar.

Danes v petek 9. septembra: Korbinjan, šk., Gorgonij muč. Jutri v soboto 10. septembra: Nikolaj Tol. spozn.

Solnčni:	Lunin:
Izhod ob 5. uri 26 min.	Izhod ob 11. uri 3 min.
Zahod " 6. " 28 " "	Zahod " 3. " 29 " "
Ta je 37. teden. Danes je 251. dan tega leta, imamo torej še 114 dni.	

Različne vesti.

Mnogobrojna družina. V Irabuncuru, okraja San Carlos v Čilu, umrl je nedavno Indijanec Benigno Marino. Istemu je bilo 129 let. Oženjen je bil štirikrat in je imel 28 sinov, kateri so vsi pomrli zapustivši mu 47 vnukov in 583 pravnukov iz dveh kolen. Pravijo, da pokojnik nikoli ni jelel mesa, ne pil alkoholnih pijač. Ostal pa je jedini potomec svojega imena, katero se je pomnožilo tako obilo.

Poplavljenno mesto. Velika nesreča je zadela romantično in prvo mesto na Bolgarskem, Sliven, katero je bilo minoli teden podobno velikemu jezeru. Deževalo je namreč ves teden tako, da so bili prenapolnjeni vsi gorski potoki, ki so se razlili po mestu. Dve tovarni za tkanine porušeni isti popolnoma in tkanine je večinoma odnesla povodenj. Voda je podrla tri moste, deset mlinov in stotine hiš. Deset oseb je utonilo, štirideset je rešenih iz valov. Promet je bil pretrgan tako, da se je še le po preteku večih dni izvedelo o katastrofi.

Delavni čas v raznih državah. Zanimiva je statistika o delavni dobi v raznih državah. V Ameriki je na državnih podjetjih uveden osemurni, a v industriji 11-urni delavnik. V državni Connecticutu je uveden zakoniti potom 8-urni delavni čas. Kar se dela preko te dobe, mora se plačati delavcu posebej. V Avstraliji se dela 9 ur na dan, v izhodni Indiji pa 11 ur. V Nemčiji je delavni čas urejen v razmerju z dotičnim delom. Na Angležkem je na občinah osemurni delavnik. V Belgiji je samo ženko in otroško delo zavarovano zakonitim potom. Na Francoskem ne smejo puščati železniških delavcev dalje v službi, nego samo 10 ur na dan, a v Švici in v Avstriji je določen 11-urni delavni čas.

Narodno gospodarstvo.

Občni zbor gospodarske zadruga za sodni okraj Podgrad, dne 4. septembra 1898 v Jelšanah.

(Dalje.)

Podpredsednik, deželni poslanec g. Slavoj Jenko, je prečital poročilo predsedništva, v katerem je omenjeno med drugim tudi to, da je zadruga v pozni jeseni lanskega leta, t. j. 8. novembra, priredila dogovorno s okrajnima gospodarskima zadrugama v Kastvu in Opatiji, razstavo goved v Podgradu z državnimi darili, ki so znašala gld. 250.— in katere je prejelo devetero razstavljanecv za prignane bike, krave in junice. Zadrugi je prizadajala razstava mnogo sitnostij. Ker je bil dan za razstavo prvotno določen, na 25. oktobra, morala je zadruga razstavo odgoditi do 8. novembra, ker deželni kulturni svet v Poreču ni poprej nakazal državno darilo, dasi je že bil uprav skrajni čas za to. A še do danes ni imenovani kulturni svet poslal zadrugi obljubljenih gld. 30.— v pokritje stroškov za razstavo, katere je plačala zadruga in tudi ne odgovoril na dopise v tej stvari.

Zadruga je pospeševala živinorejo tudi s tem, da je med letom kupila svinjo jorkširske pasme, katere pasme ne bi bilo napačno, da se udomačijo tudi v nas, da bi imel kmet kaj koristi od njih.

V poročilu so se omenjali vrhu tega tudi čebeloreja, sadjarstvo, vinarstvo, kakor tudi, da si je zadruga nakupila vrbovih šib za pletenje ter izročila iste nekaterim marljivim kmetovalcem, ki se hočejo baviti pletenjem.

Pozornost se je obračala tudi na umetna gnojila, na žitne čistilnike (trierje) in slamorezuje. Ker je v tesni zvezi z napredkom kmetijstva tudi kmetijski kredit, omenjala se je z poročilu podgrajska posojilnica in hranilnica, katera lepo napreduje in je že mnogim pomagala, da so si uredili svoje gospodarstvo in se rešili visokih obrestij. A žalibog — tudi temu prekornistnemu zavodu stavijo se razne ovire, katere pa isti, ako Bog da, tudi premaga in bode nadaljeval svoje rodoljubno delo.

Občni zbor je sprejel to poročilo na znanje z živahnim odobravanjem.

Iz poročila blagajnika g. Josipa Zupana, je razvidno, da je zadruga imela od 1. januarja do 31. decembra 1897 dohodkov gld. 1262.02 in stroškov gld. 1016.10, preostanka torej gld. 245.85. Zadrugnikov je bilo skupaj 337, od katerih pripadajo podgrajsko občino 147, materijsko 109 in jelšansko 81.

V imenu računskih pregledovalcev je poročal podpredsednik g. Jenko, da so zadrugni računi v najpopolnejšem redu.

Obe ti poročili je vspejel občni zbor na ugodno znanje. (Zvrsetek pride).

Zadnje vesti.

Dunaj 9. Cesar je odpotoval danes jutraj v Zips, da se udeleži tam velikih vaj. Na Dunaj se povrne cesar dne 16. t. m.

Kandija 9. Število krščanov, padlih o zadnjih izgredih, znaša 300. Angleški konzul je bil zaduščen, 67 Angležev ubitih, konzulati Nemčije, Anglije, Rusije in Francije oplenjeni in vpepeljeni. Plenjenja in požiganja nadaljujejo. Možno je, da pride do novega bombardovanja Kandije. Krščani, ki so ostali živi, beže na ladije.

London 9. »Times« javlja iz Kandije: Število umorjenih krščanov se ceni na 800. Mesto so plenili bašibozuki in turški vojaki. (In ti naj napravijo mir!) Kakih 600 mož mednarodnega voajstva bivajo na angleških pozicijah v utrdbah.

Atene 9. V tukajšnjih vladnih krogih je vzbudila veliko vznemirjenje vest, da je z Malte odšlo v Kandijo 8 batalijonov angleških vojakov. Iz tega sklepajo, da mora biti položanje na Kreti skrajno navarno.

Kaneja 9. Na protest eksekutivnega odbora ustašev so izjavili admiralji, da predložijo svojim vladam za definitivno rešitev, naj se turški vojaki odpravijo s Krete in naj se imenuje guverner. (Glej politične vesti!)

Atene 9. List »Asty« je izvedel baje iz avtentičnega vira, da se po prihodu novih angleških vojakov odpravi turška garnizija iz Kandije, da se proglasi obsedno stanje in da se provzočitelji nemirov izroče sodiščem.

Atene 9. Ruski konzul je brzojavil s Krete svojim sorodnikom v Siriji, da od vseh krščanskih prebivalcev v Kandiji se jih je rešilo samo 300. Po takem je bilo ubitih kakih 700. Ta vest se potrja po drugi brzojavki s Krete. Govori se, da je bil ubit tudi neki avstrijski konzularni funkcionar.

Pariz 9. »Gaulois« zagotavlja, da je francoska vlada dobila od grofa Muravjeva jako zadovoljivih pojasnil glede predloga za razoroženje.

Pariz 9. Vojni minister Zurlinden je obrestil ministerskega predsednika Brissona, da bode potreboval 2 do 2 dni za prestudiranje aktov o Dreyfusu. Drugi listi pa zatrjajo, da je vojni minister že uverjen o nemožnosti revizije procesa Dreyfus.

London 9. Potrja se, da je med Anglijo in Nemčijo došlo do dogovora. Ni to nikaka zveza, ni ofenzivna ni defenzivna, ampak le zblizanje med obema državama.

Rim 9. Kardinal Ledochowski, prefekt propaganda fide, povspeši svoj povratak iz Švice tako, da se povrne v Rim že koncem septembra, da bo na čelu poverjenega mu urada, ko odpotuje cesar Viljela v Palestino.

Ljubljana 9. 20-letni Fran Burger je bil danes obsojen na večala, ker je dne 14. julija umoril svojo lastno mater na bestijalen način.

Rovinj 9. (Razprava proti Martinolichu). Danes je bil zaslišan obtoženeec, jutri pridejo na vrsto priče.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 9. september. (Izv. brzjav.)
Pšenica za september 67¹/₂, za december 65¹/₂.
Koruza za september 34¹/₄, za december 34¹/₂.
Mast 532.

TEODOR SLABANJA

srebrar

ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

priporoča prečistiti dnhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje **cerkvene posode in orodja. Staro blago** popravi, pozlati in posrebrji v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgoraj omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštne prosto!

Išče se kuharica

za neko gostilno v Barkovljah. Ponudbe in pogoji se zvedo v gostilni obrtn. društva (»Narodni dom«) v Barkovljah.

Prihodi in odhodi vlakov.

Urniki, ki je v veljavi od 1. maja 1898. naprej.

Južna železnica.

Odhodi iz Trsta.	8.45 zj. nagl. iz Kormina.
6.20 zj. osob. v Nabrežino, 9.28 zj. nagl. iz Dunaja.	
Cervinjan, Gorico, Benetke.	10.25 zj. pošt. iz Dunaja sè zvezo iz Reke.
8.— zj. nagl. na Dunaj sè zvezo na Reko.	10.37 zj. nagl. iz Rima, Benetk.
8.25 zj. nagl. v Nabrežino, Benetke, Rim.	10.58 zj. ekspresni vlak iz Ostende (vsako sredo).
9.— zj. osob. v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.	11.20 zj. osob. iz Rima, Benetk, Nabrežine.
9.55 zj. pošt. vl. na Dunaj sè zvezo v Budimpešto in Zagreb.	5.40 pop. pošt. iz Dunaja in Gorice.
12.50 pop. osob. v Kormin.	7.45 pop. osob. iz Verone, Kormina, Nabrežine.
4.35 pop. osob. v Nabrežino, Videm in Rim.	8.30 pop. nagl. iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine.
5.35 via Bivij z direktno zvezo v Benetke, Rim.	9.— pop. nagl. iz Dunaja sè zvezo iz Reke.
6.10 pop. ekspresni vlak do Ostende (vsako sredo).	11.10 pop. nagl. iz Benetk, Cervinjana, Kormina.
6.25 pop. pošt. na Dunaj sè zvezo na Reko.	
8.15 pop. nagl. v Kormin.	
8.15 pop. nagl. na Dunaj sè zvezo v Budimpešto in Reko.	
8.45 pop. meš. v Nabrežino, Videm in Benetke.	
9.45 pop. mešan. do Münzschlaga.	

Zabavni vlaki.

Odhodi.	
2.— pop. v Kormin, 4.20 pop. v Nabrežino, 2.15, 4.—, 5.20, 6.35, 8.35 pop. v Miramar in Grinjana.	
Dohodi.	
2.52, 4.31, 5.52, 7.19, 9.03 pop. iz Miramara in Grinjana.	
10.50 pop. iz Nabrežine, 11.02 pop. iz Kormina.	

Državna železnica.

Odhodi iz Trsta.	Dohodi v Trst.
6.30 zj. v Hrpelje, Ljubljano, Dunaj, Beljak.	8.05 zj. iz Hrpelja.
4.45 zj. v Hrpelje, Rovinj, Pulj.	9.35 zj. iz Pulja, Rovinja.
8.50 pop. v Hrpelje, Divačo, Rovinj, Pulj.	11.15 zj. meš. iz Hrpelja, Ljubljane, Dunaja.
7.5 pop. nagl. v Pulj, Divačo, Beljak, Dunaj.	7.15 pop. iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Ljubljane.
	9.50 pop. nagl. iz Pulja, Rovinja.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje ob 1. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdaji gld. 21.—; samo večerno izdanje gld. 12.—; (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelec, v Škedenju pri gosp. Antonu Sanein (Drežak) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašpersič. — Izven Trsta prodaja se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovenoci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V ednosti je moč!“